Rocznik 1930.

Nr. 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 17-go maja 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie uregulowania służby pożarniczej w gminie Goduli.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. zb. ust. str. 433 i § 16 ustawy o kompetencjach z dnia 1. sierpnia 1883 zb. ust. str. 237 i ustawy z dnia 21. grudnia 1904 r. zb. ust. str. 291 oraz uchwały Rady gminnej z dn. 10. lutego 1930 r. wprowadza się w porozumieniu z Naczelnikiem Urzędu Okręgowego dla gminy Goduli następujący statut pożarniczy.

A. Utworzenie i wyposażenie Miejscowej Straży Pożarnej.

§ 1.

W gminie tworzy się Straż Pożarną z oddziałami do:

a) obsługiwania sikawek,
b) obsługiwania drabin i ratowania ludzi, zwierząt i mienia,
c) doprowadzenia wody,
d) utrzymania porządku i stróżowania uratowanych rzeczy.

Straż należy stałemi ćwiczeniami przygotować do zadania zwalczania pożarów. Zarząd gminy troszczyć się winien o utrzymanie jej na wysokim poziomie wyszkolenia.

1. Straż obowiązkowa.

§ 2.

Do pomocy przy wybuchu pożaru w Goduli, jakoteż do ćwiczeń i prób z sprzętami zobowiązani są wszyscy zdolni do pracy mężczyzni, zamieszkali w gminie, w wieku lat 18 do 50. Zastępstwo obowiązanego do służby pożarniczej jest niedopuszczalne.

Zwolnieni od obowiązku pomocy pożarniczej i ćwiczeń są:

1. wszyscy czynni urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni i służba kościelna, lekarze, aptekarze i adwokaci,

2. wszyscy niezbędni w zakładach przemysłowych maszyniści, dozorcy maszyn i stróże, jakoteż wszyscy pod ziemią zatrudnieni robotnicy na czas ich pracy tamże,

3. służba dworcowa, służba policji kolejowej, personel parowozowy, drużyny konduktorskie, stawidłowi jakoteż inni kolejowi maszyniści wzgl. dozorcy maszyn,

4. wszystkie osoby, które należały przyjnajmniej 15 lat do policyjnie uznanej Ochotniczej Straży w miejscu.

5. wszyscy inwalidzi wojenni, braccy, wypadkowi, wszystkie osoby, które udowodniły świa-

dectwem lekarskiem swoją niezdolność do służby pożarniczej, jakoteż osoby uznane przez Urząd gminny za niezdolne (niewidomi, chromi, kaleki etc.)

Wady cielesne wykluczające w prawdzie służbę pożarniczo-techniczną przy samym pożarze, nie wykluczają służby pomocniczej (n. p. stróżowania, zamknięcie dostępu do pogorzeliska, znoszenia sprzętów pożarniczych itp.)

6. Osoby, należące do miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej jako czynni lub nieczynni członkowie, ostatni, jeżeli opłacają roczną składkę w wysokości 12,— złotych conajmniej

Obowiązkowa służba pożarnicza łączy w sobie obowiązek przyjęcia czynności przodownika Straży Obowiązkowej na przeciąg 3 lat.

§ 3

Wykluczone od służby w Straży Pożarnej są osoby pozbawione praw obywatelskich, stojące pod dozorem policyjnym, karane za zbrodnię przeciw Państwu, za kradzież, za zbrodnie przeciw obyczajom, za umyślny napad na życie lub za umyślnie podpalenia karą conajmniej 3 miesięcznego więzienia, jakoteż policyjnie uznani nałogowi pijacy.

Jeżeli takie osoby prowadziły się po odbyciu kary dłuższy czas nienagannie, tak iż przyjąć można, że posiadają wymagane do służby pożarniczej zaufanie i pewność, wtedy może Zarząd gminny w porozumieniu z Naczelnikiem Ochotniczej Straży pożarnej znieść wykluczenie ich.

Nie dotyczy to jednak osób, karanych za zbrodnie przeciw państwu.

§ 4.

Zarząd gminny prowadzi i utrzymuje bieżąco imienny wykaz wszystkich zobowiązanych do służby pożarniczej, z którego rokrocznie powołuje 100 osób dla Goduli i 50 osób dla Chebzia do służby pożarniczej.

Przeciw wciągnięciu do wykazu przysługuje interesowanym środek prawny przewidziany w art. 38 i 39 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. str. nr. 17 poz. 30.)

Osoby fizyczne, posiadające w gminie grunta lub przedsiębiorstwa przemysłowe, lecz w gminie nie zamieszkałe, są uwolnione od obowiązku służby pożarniczej.

§ 5.

Kto do służby pożarniczej został powołany, winien stawić się przy każdym w przepisowy sposób obwieszczonym pożarze bezzwłocznie na dziedzińcu Straży Pożarnej i winien wykonywać rozkazy kierowników.

Obwieszczenie ćwiczeń następuje przez oznajmnienie albo przez alarmowanie syreną. Pożar obwieszcza się zawsze alarmem syrenowym.

Przy odezwaniu się syreń winni powołani do służby pożarniczej stawić się natychmiast na dziedzińcu Straży Pożarnej, jeżeli nie uniemożliwia im tego niebezpieczeństwo własnego mienia; są oni zobowiązani zgłosić się u swych kierowników, do których zarządzeń winni się stosować. Nie wolno im bez zezwolenia kierownika akcji ratunkowej opuścić wyznaczonego im miejsca.

To samo dotyczy wszelkich ćwiczeń.

§ 6.

Na czele Straży Pożarnej stoi Naczelnik Straży, któremu dodano jednego lub więcej zastępców.

Naczelnika Straży i jego zastępców mianuje odwołalnie Naczelnik gminy. Mianowani muszą być policyjnie zatwierdzeni. Komendantów poszczególnych oddziałów Straży obowiązkowej, jakoteż ich zastępców mianuje również odwołalnie Naczelnik gminy po wysłuchaniu Naczelnika Straży. Jak długo istnieje w gminie policyjnie uznana Ochotnicza Straż Pożarna winien jej Naczelnik być mianowany ogniomistrzem Straży Obowiązkowej.

Powołanych do służby pożarniczej wpisuje się do listy strażaków obowiązkowych. W liście tej zapisuje się ich obecność przy pożarach i ćwiczeniach. Nieobecnych podaje się Naczelnikowi gminy, który podania te dalej kieruje do Urzędu Okręgowego, celem ukarania, o ile nieobecni w przeciągu 3 dni nieobecności nie usprawiedliwili.

2. Straż Ochotnicza.

§ 7.

Za urzędowo uznaną uważa się Ochotniczą Straż Pożarną, jeżeli statut jej został zatwierdzony przez miejscową władzę policyjną i Straż otrzymała policyjne uznanie wymagane § 24 ustęp 4 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. IX. 1906 r. (Gaz. Urzęd. nr. 37 poz. 767). Ochotnicza Straż Pożarna reguluje swą służbę na podstawie przepisów własnego statutu.

3. Miejscowa Straż Pażarna.

§ 8.

Ochotnicza Straż Pożarna i Obowiązkowa Straż Pożarna tworzą razem Miejscową Straż Pożarną z tem, że Ochotnicza Straż tworzy samodzielną część Miejscowej Straży Pożarnej.

Zarząd gminny ubezpieczy członków Ochotniczej Straży Pożarnej od wypadku. Odnośnie do członków obowiązkowej straży ponosi gmina jako związek publiczno-prawny odpowiedzialność cywilną i winna się odpowiednio ubezpieczyć.

Miejscowa Straż Pożarna jest Strażą ochronną po myśli § 113 ustęp 3 kodeksu karnego i członkowie noszą podczas służby mundur, zaś oddziały nieumundurowane widoczne oznaki. Mundury służbowe i oznaki zakupuje gmina Godula na swój koszt, strażacy zaś obowiązani są utrzymywać powierzone im sorty w porządku.

4. Sprzęty pożarnicze i ratunkowe.

§ 9.

Potrzebne sprzęty pożarnicze i ratunkowe zakupuje i utrzymuje Zarząd gminy.

Jakie sprzęty pożarnicze potrzebne są, rozstrzyga w razie sporu Starosta powiatu świętochłowickiego po wysłuchaniu Zarządu gminnego i Naczelnika Straży.

§ 10.

Sprzęty pożarnicze winny być kilka razy w roku, conajmniej jednak na wiosnę i na jesień i po każdym pożarze przez ogniomistrza badane na ich całość i użyteczność — sikawki muszą być próbowane. Za wykonanie niniejszego przepisu jak i usunięcie stwierdzonych usterek odpowiedzialny jest Zarząd gminy i Naczelnik Straży.

§ 11.

Dla ochrony sprzętów używane być winny ubikacje łatwo dostępne, suche i zabezpieczone od pożaru.

Zarząd gminny stara sie o przechowywanie kluczy do bram domu straży pożarnej, umożliwiające każdej chwili natychmiastowe otwarcie bram.

5. Zabezpieczenie wody.

§ 12.

Gmina obowiązana jest dostarczyć dostateczną ilość wody do gaszenia pożarów. W tym celu należy do istniejących wodociągów wbudować potrzebną ilość hydrantrów i utrzymywać je w należytym porządku. Hydranty winne być każdego roku dwa razy na ich użyteczność i dokładne funkcjonowanie badane.

6. Stawienie zaprzęgów.

§ 13.

Właściciele zaprzęgów obowiązani są do stawienia swych zaprzęgów do przewożenia taboru pożarniczego tak przy pożarach w miejscu, jak i w okolicy. Naczelnik gminy wyznacza corocznie w grudniu kolejno potrzebną ilość zaprzęgów, uwiadamia właścicieli zaprzęgów na piśmie o ich wyznaczeniu, oraz uwiadamia Naczelnika Straży, który zarządzi wypisanie nazwisk obowiązanych na specjalnej tablicy w domu Straży Pożarnej. W razie niemożności stawienia swego zaprzęgu wyznaczony do stawienia zaprzęgu obowiązany jest postarać się na swój koszt o zaprzęg zastępczy. W razie potrzeby właścicieie zaprzęgów obowiązani są stawić swe zaprzęgi na wezwanie Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy i poza kolejnością.

Natychmiast ze wszczęciem alarmu pożarowego winni właściciele zaprzęgów, powołani do służby pożarniczej, stawić swe zaprzęgi zupełnie uprzężone z woźnicą do domu Straży Pożarnej.

Przy pożarach poza miejscowością należy właścicieli zaprzęgów odszkodować.

§ 14.

Zwolnione od obowiązku służby pożarniczej są:

a) konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych

b) konie używane przez księży i lekarzy w celach zawodowych.

B. Kierownictwo akcji gaszenia pożarów.

§ 15.

Dowodztwo akcji przeciwpożarowej na miejscu pożaru prowadzi Naczelnik Straży pod nadzorem Naczelnika Urzędu Okręgowego wzgl. w razie nieobecności tegóż pod nadzorem Naczelnika gminy (§ 90 ordynacji dla gmin wiejskich.)

O wybuchu większego pożaru powiadomić należy natychmiast ogniomistrza powiatowego, który po przybyciu na miejsce pożaru obejmuje techniczne kierownictwo wszelkich prac gaśniczych i ratowniczych.

§ 16.

Kierujący akcją przeciwpożarową wydaje swe dyspozycje tylko kierownikom poszczególnych oddziałów, którzy obowiązani są do natychmiastowego wykonania otrzymanych zarządzeń.

§ 17.

Strażakom nie wolno opuścić wyznaczonego miejsca dopóty, dopóki nie otrzymają zezwolenia kierownika akcji przeciwpożarowej.

§ 18.

Rozdawanie pomiędzy strażaków napoi alkoholowych dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem głównego kierownika akcji strażackiej.

§ 19.

Do zarządzeń Naczelnika gminy wzgl. ogniomistrza winni stosować się i osoby do straży nie należące, znajdujące się na miejscu pożaru. Zarządzenia te są zarządzeniami pożarniczo-policyjnemi w myśli § 368 1. 8. kodeksu karnego.

C. Obowiązki osób trzecich przy wybuchu pożaru.

§ 20.

Kto zauważy pożar obowiązany jest zaalarmować najprzód mieszkańców danego domu i zameldować pożar jaknajszybciej w miejscu do zgłoszenia pożaru przeznaczonem.

§ 21.

Przy wybuchu pożaru mają funkcjonarjusze policji i kierownicy oddziałów strażackich wstęp do wszystkich ubikacyj sąsiedujących z miejscem pożaru. Również zezwolić należy na wstęp strażaków na sąsiednie grunta i budynki, jeżeli kierownik akcji pożarniczej to zarządził. W tej samej mierze posiadacze studzień, wodociągów i stawów zobowiązani są zezwolić na odbiór wody i umożliwić strażakom dostęp do niej.

Wykonanie wszystkich powyższych obowiązków nie może być uzależnione od uzyskania odszkodowania.

§ 22.

Przy wybuchu większego pożaru należy w promieniu 200 metrów od miejsca pożaru pozamykać wszystkie otwory w dachach i strychach i przeciw działać zapaleniu od iskier latających.

D. Pomoc pożarnicza w okolicy.

§ 23.

Do pomocy przy pożarach w okolicy wyjeżdza z reguły tylko Ochotnicza Straż Pożarna. Straż Obowiązkowa wyrusza tytko na osobne wezwanie.

§ 24.

Do pomocy w okolicy wyjeżdzają kompletna sikawka i drabina mechaniczna z pełną obsługą. Strażaków należy transportować na wozie drużynowym, który wysyła się równocześnie z innemi pojazdami.

§ 25.

Kierownicy Straży przyjeżdżających z okolicy na pomoc winni przed rozpoczęciem swych czynności zgłosić się u głównego kierownika akcji przeciwpożarowej.

§ 26.

Drużynom nie wolno wstrzymać swych prac bez rozkazu lub opuścić pogorzeliska bez zezwolenia głównego kierownika akcji gaśniczej. Zezwolenie to winno być udzielone skoro miejscowa straż w stanie jest sama opanować pożar.

§ 27.

W razie potrzeby gmina obowiązana jest udzielić posiłku strażakom z innych gmin na pomoc przybyłym, jak również zaprzęgom pojazdów strażackich podać potrzebny obrok bezpłatnie.

O potrzebie stanowi Naczelnik gminny.

§ 28.

Wszystkie inne pożarnicze obowiązki służbowe uregulowane są szczegółowemi rozporządzeniami policyjnemi.

§ 29.

Przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego statutu karane będzie na mocy § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. września 1906 r. (Gaz. Urz. art. 57 poz. 767.)

§ 30.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Godula, dnia 10. lutego 1930 r.

Zarząd gminny

(—) Z. Rudzki (—) Andrzejewski

Rada gminna

(—) Kaintoch (—) Haitman

Na wydanie powyższego statutu zgadzam się:

Chebzie, dnia 5. marca 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Jendrosz

Uchwała.

Statut gminy Godula w przedmiocie uregulowania służby pożarnej zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 (zb. ust. str. 233) z tem, że wiek obowiązanych do pomocy przy wybuchu pożaru i t. d. (§ 2 statutu) ogranicza się do lat 50.

Swiętochłowice, dnia 25. kwietnia 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński. (—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Tkocz (—) Grzesik, (—) Szymonek (—) Sieja

---

Ogłoszono!

Godula, dnia 7. maja 1930 r.

Naczelnik gminny

(—) Z. Rudzki.

2.

Statut Miejscowy

gminy Kamień, dotyczący publicznego wodociągu i ordynacja pobierania opłat za odbiór wody z sieci wodociągowej w Kamieniu.

Na mocy § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zbiór ustaw strona 233) i art. 19, 21, 38, 44 i 45 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sl. z dnia 8. VII. 1926 r. (D. U. Sl. Nr. 17. poz. 30) wydaje się w myśl uchwały rady gminnej z dnia 3-go lutego 1930 r. następujący statut miejscowy i ordynację opłat:

§ 1.

Wodociąg gminny służy do zaopatrzenia gminy w wodę do picia i dla celów gospodarczych. Każdy właściciel zabudowanego gruntu, położonego przy ulicy, w której znajdują się rury wodociągu gminnego, uprawniony jest do połączenia posiadłości swej z wodociągiem gminnym według zdolności wodociągu i warunków niniejszego statutu. Odbiór wody dla celów przemysłowych i budowlanych dozwolony jest jedynie wówczas, gdy wodociąg prowadzi dostateczną ilość zbytniej wody. Odbiór podlega w każdym poszczególnym wypadku wyraźnemu zezwoleniu zarządu gminnego. Urząd gminny może każdego czasu cofnąć zezwolenie.

Chwilowe przerwy w dostarczeniu wody jak i zmniejszenie zdolności wodociągu nie uprawniają do żądania odszkodowania.

§ 2.

Wnioski i połączenie do wodociągu stawiać należy do zarządu gminnego piśmiennie przy równoczesnem dołączeniu rysunków w 2-ch egzemplarzach.

Wniosek musi zawierać:

1) Nazwisko, stan i miejsce zamieszkania właściciela,

2) dokładny opis gruntu według ulicy, numeru domu i księgi gruntowej,

3) adres firmy wykonującej przyłączenie,

4) system wodomierza.

Rysunek musi zawierać:

a) plan położenia gruntu w stosunku 1:250 z wszelkiemi przewodami ziemnemi,

b) zarys podziemia w stosunku 1:100, w którym wrysowane być muszą wodociąg główny i łącznikowy, miejsce wiercenia kurka, zasuwki przed frontem ulicy, wodomierzy z kurkami zaworowemi z przodu i z tyłu oraz kurek spustowy,

c) podanie średnicy rur wodociągu głównego łącznikowego i wszelkich wentyli,

d) określenie rodzaju wodomierza głównego i materjału wszelkich rur,

e) podpisy właściciela gruntu i firmy wykonującej.

§ 3.

Zarząd gminny jest uprawniony zażądać odpowiedniej zmiany projektu, wykluczyć podaną firmę od wykonania i przepisać materjał a szczególnie rodzaj wodomierza mającego być używanym.

§ 4.

Koszta przyłączenia i prawidłowego utrzymania wodociągu ponosi właściciel gruntu lub wnioskodawca.

Odgałęzienie od rury głównej aż do granicy gruntu, włącznej zewnętrznej zasuwki staje się z chwilą wykończenia przyłączenia własnością gminy.

§ 5.

Właściciel gruntu winien na własny koszt wykonać i utrzymywać wodociąg w obrębie gruntu.

Należy przestrzegać przepisów zarządu gminnego, wydanych przy udzieleniu zezwolenia na przyłączenie, założenie i utrzymanie wodociągu

§ 6.

Prace około przyłączenia można dopiero wtedy rozpocząć, kiedy zezwolenie zarządu gminy znajduje się w rękach wnioskodawcy a tenże zgodził się piśmiennie na warunki, zawarte w zezwoleniu oraz kaucję, przewidzianą w § 15.

Rozpoczęcie prac należy zgłosić w zarządzie gminy przynajmniej 48 godzin przedtem. Prace podlegają kontroli zarządu gminy i upoważnionych urzędników. W razie nieprzestrzegania przepisanych warunków zostaną prace natychmiast wstrzymane i zmienione na koszt właściciela budowy.

Zarząd gminy może na koszt właściciela utrzymywać przewód łącznikowy aż do wodomierza, taksamo może utrzymywać i wymienić wodomierz.

O ileby wykonawca budowy nie przyprowadził ulicy przepisowo do stanu pierwotnego, lub o ileby się okazywały później braki z powodu prac przewodowych, może gmina ewtl. braki usunąć również na koszt właściciela budowy.

§ 7.

Wodomierz należy umieścić w miejscu łatwo dostępnem, wolnem od mrozu i wody zaskórnej i to tak, by przed nim nie było żadnego odgałęzienia wzgl. odpływu. Przewiercenie przewodu wodociągowego od wodomierza do rurv głównej lub odbierania wody z tej części wodociągu bez zezwolenia zarządu gminnego jest wzbronione i będzie ustawowo karane. Taksamo wzbronione jest ogólne wbudowywanie lub używanie motorów wodnych (injektorów).

§ 8.

Otwarcia przewodu łącznikowego dokonać mogą jedynie osoby upoważnione przez zarząd gminy. Osobom tym dozwolony musi być każdego czasu dostęp do urządzeń wodociągowych wewnątrz gruntu, celem kontroli urządzenia, odczytania wodomierza lub naprawy takowego.

§ 9.

Opłata za odbiór wody z sieci rur gminnych wynosi:

a) za wodę zużytą w domostwie lub w domach mieszkalnych 30 gr. za m³,

b) za wodę zużytą na cele przemysłowe lub budowlane 40 gr. za m³.

Za wodę zużytą w gospodarstwie rolnem i przynależnych do niego budynkach mieszkalnych pobiera się opłatę wedle stawki § 9 a.

§ 10.

Ilość spotrzebowanej wody stwierdza miesięcznie z dołu pełnomocnik zarządu gminnego. Obliczoną kwotę podaje się zobowiązanemu do wiadomości za pomocą nakazu płatniczego. Kwota winna być uiszczoną w kasie gminnej w ciągu jednego tygodnia od doręczenia nakazu płatniczego.

Nakaz płatniczy może być doręczony zarządcy nieruchomości, jeżeli zobowiązany do płacenia nie mieszka w miejscowości.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi opłaty za wodę można wnieść sprzeciw do zarządu gminnego w terminie do 4 tygodni. Sprzeciw nie wstrzymuje obowiązku zapłaty.

Przeciw decyzji zarządu gminnego wydanej na sprzeciw płatnika służy temu w ciągu 14 dni po doręczeniu decyzji prawo skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Swiętochłowicach.

§ 12.

W razie wątpliwości co do sprawności wodomierza należy przeprowadzić rewizję wodomierza. Koszta rewizji i potrzebnej reparatury ponosi właściciel gruntu, tylko wtedy, jeżeli zbadanie nie wykazało, że wodomierz pokazuje zużycie wody 05% większe lub mniejsze od zużycia rzeczywistego.

Jeżeli przy zbadaniu stwierdzono, iż wodomierz mimo przepływu wody nie pokazuje, lub w razie wybudowania wodomierza, policza się za miesiąc bieżący przeciętną ilość wody zużytej w ostatnich 3-ch miesiącach.

§ 13.

Do uiszczenia opłaty za wodę zobowiązany jest właściciel gruntu. Właściciel jest uprawniony żądać od lokatorów pojedyńczych części nieruchomości lub mieszkań zwrotu udziałów wymierzonej temu opłaty wodnej, przypadających na poszczególnych lokatorów.

§ 14.

Każdy właściciel gruntu przyłączonego lub mającego być przyłączonym do wodociągu gminnego zobowiązany jest przy wręczeniu mu zezwolenia na przyłączenie (§ 6) albo w przeciągu 2 tygodni po zawezwaniu go przez zarząd gminny, dla zabezpieczenia przewidzianych w niniejszem statucie zobowiązań, złożyć w kasie gminnej kaucję, ustaloną przez zarząd gminny w wyso-

kości przypuszczalnej opłaty za wodę za 3 miesiące, najmniej jednak 30,- zł.

Kaucję deponuje się dla właściciela w Powiatowej kasie komunalnej. Odsetki przypisuje się do kapitału.

Z kaucji pokrywać może zarząd gminy każdego czasu wszelkie z niniejszego statutu wynikające zobowiązania odbiorcy wody wzgl. właściciela gruntu. Na zawezwanie zarządu gminnego odbiorca wody wzgl. właściciel gruntu winien w przeciągu 8 dni znów uzupełnić kaucję do pierwotnej wysokości.

§ 15.

Opłaty za wodę w myśl niniejszego statutu są opłatami publicznemi, ciążącemi na gruncie przyłączonem i podlegają ściąganiu w postępowaniu administracyjno-przymusowem.

§ 16.

Zarząd gminny ma prawo zamknąć wodociąg danego gruntu oraz może zastosować środki przymusowe po myśli rozporządzenia o postępowaniu administracyjno - przymusowem z dnia 15. XI. 1899 r. (Zbiór ustaw str. 543), jeżeli nie uiszczono w przepisanym terminie wymierzonej opłaty za wodę, nie zwrócono kosztów budowy wodociągu bocznego, albo jeżeli dany właściciel gruntu nie stosuje się do postanowień niniejszego statutu.

Koszta zamknięcia i ponownego otwarcia przyłączenia ponosi właściciel gruntu w ustalonej przez zarząd gminy wysokości.

§ 17.

Niniejszy statut miejscowy stosuje się nie tylko do przyszłych urządzeń wodociągowych, lecz również do już istniejących. O ile te ostatnie nie odpowiadają przepisom niniejszego statutu, zarząd gminy zażądać może odpowiednich zmian w ciągu pewnego ustanowionego czasu.

§ 18.

Nieniejszy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kamień, dnia 3-go lutego 1930 r.

Zarząd gminy.

(—) Sokoła. ( ) Rapstein. ( ) Renk,

Rada gmina.

(—) Węgerek. (—) Wożniok. (—) Pandlowski.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kamień, dnia 3-go lutego 1930 r.

Naczelnik gminy.
(—) Sokoła.

Odpis z odpisu.

Uchwała.

Statut gminy Kamień w przedmiocie pobierania opłat za odbiór wody z gminnej sieci wodociągowej zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r (zb. u. str. 233).

Swiętochłowice, dnia 25. IV. 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Grzesik, Szymonek, Sieja

Za zgodność!

Swiętochłowice, dnia 29. IV. 1930 r.

zp.
Dr. Flach.

Zgodność odpisu z oryginałem potwierdza się niniejszem.

Kamień, dnia 5. V. 1930 r.

Naczelnik gminy.

(—) Sokoła

3.

Dodatek II.

do Statutu miejscowego

dokształcającej szkoły zawodowej przemysłowej w Łagiewnikach z dnia 31. III 1927 r.

---

§ 8. Statutu za ust. 1. otrzymuje następujący dodatek:

Pracodawcy winni przechowywać dowody, stwierdzające, że zatrudnieni u nich młodociani pracownicy zapisani zostali do dokształcającej szkoły zawodowej i przekładać je każdorazowo na żądanie Inspektora Pracy.

Łagiewniki, dnia 11-go mara 1930 r.

Zarząd gminy.

(—) Rybarz, Knura Stan.

Radni:

F. Suda, Schramm, Felix, Segieth, Zawisło, Rak B.. Kozubek, Piechota, Sklarek.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 11-go marca 1930 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(—) Rybarz.

L. RW. 312.

Sląska Rada Wojewódzka zatwierdza niniejszem dodatek do statutu na podstawie art. 120, 142 i 150 ordynacji przemysłowej z dnia

26. lipca 1900 r. oraz par. 122, ustawy z dnia 1. sierpnia 1883 r o właściwości władz.

Katowice, dnia 14. kwietnia 1930 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
(–) Dr. Grażyński.

Ogłoszono:

Łagiewniki, dnia 8-go maja 1930 r.

Kom. Naczelnik Gminy
(—) Rybarz.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 722.

Zastępcy Naczelnika Urzędu Okręgowego w Hajdukach Wielkich p. Dr. Mierzowskiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego za czas od dnia 19. V. do 22. VI. 1930 r. Zastępstwo obejmuje p. inspektor Antoni Popiołek ze Swiętochłowic.

Swiętochłowice, dnia 9. V. 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie.

Zarządzenie z dnia 9. IV. 1930 r. w sprawie zamknięcia szosy na odcinku Szarlociniec - Król. Huta, ogłoszone w Gazecie Powiatowej Nr. 15. z powodu ukończenia robót się znosi.

Swiętochłowice, dnia 13-go maja 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) W. Polak

6.

Obwieszczenie.

Dotyczy zarazy i pomoru świń.

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Pszczynie podaję stosownie do § 348 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 30 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w dwóch zagrodach w miejscowości Urbanowicz pow. pszczyński urzędowo stwierdzono zarazę pomoru świń.

Starosta
zp.
(—) Dudek

7.

Obwieszczenie

dotyczy pomoru świń.

Na skutek zawiadomienia Dyrekcji Policji w Katowicach podaję stosownie do § 369 Rozp Min. Rolnictwa. z dnia 9. I. 1928 r. Dz. U. R P. nr. 19. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Święciskiego w Katowicach ul. Starowiejska 1. 11. wygasł pomór świń.

Swiętochlowice, dnia 6. maja 1930 r.

Starosta
zp.
(—) Dudek

KOMUNIKATY

8.

Powiatowa Komisja do badania cen w Swiętochłowicach na posiedzeniu dnia 14 maja 1930r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu.

Mąka i pieczywo:

Mąka żytnia 70%	1 kg	40 gr.
Chleb	1 kg	40 gr.

Pozostałe pozycje oraz

Mięso i wyroby mięsne:
Towary kolonialne i nabiał:

porównaj cennik z dnia 7. maja br. (Gazeta Powiatowa nr. 19. poz. 14).

OGŁOSZENIA

9.